

ПЛѢВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плѣвенски Гласъ“ ще излиза всѣка сѣбота. Абонаментъ за година 6 лева, за половина 4 лева, а 3 мѣсеца 2 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявлениа на всѣка дума по 5 ст. за едно обявродване. На първа страница на дума по 10 ст. Редакцията и администрацията се помещава въ писалището на адвоката г. Ив. Ив. Доковъ. Всичко което се отнася до вѣстника, като пари, писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испраца до администрацията на вѣстника въ г. Плѣвень. Писма и дописки неосвободени не се приемагъ. Ръкописи се връщатъ ако бѣждатъ платени. Обявлениата на г. Приставитѣ по 3 ст. на дума.—Единъ брой 15 ст.

Отъ Редакцията.

Редакцията е натоварила да събира абонамента на вѣстника ни въ града и околията Г. Йосефъ Челебоновъ, който ще да издава редовно подписани и подпечатани квитанции. Молимъ абонатитѣ ни да му даватъ довѣрие.

РОМАНЪ Г. ДАЧЕВЪ

Адвокатъ — юристъ

Приема да води и защитава всѣкакъв родъ дѣла прѣдъ всичкитѣ сѣдилища въ Княжеството. Бѣднитѣ бесплатно.

Писалището му се намира при **шадравана № 3361.**

2-4

Централний клубъ
на
НАРОДНАТА ПАРТИЯ

ОКРЪЖНО

До клуб. на Н. Партия

Отдѣление изборно

№.....

Г-не Председателю

София, 26 Октомврь. 1896 г.

на Клуба въ гр. Плѣвень

Както е вече добръ познато на всички, VIII Обикновенно Народно Събрание е растурило съ Височайши указъ № 289 отъ 10 того и българскитѣ граждани сж повикани, за да избержатъ, на 17 идущий Ноемврий мѣсець, своитѣ прѣдставители за IX Обикновенно Народно Събрание. Мотивитѣ и причинитѣ за растуриането на VIII Обикновенно Народно Събрание и произвежданието на нови избори сж така сжщо добръ известни на всички отъ доклада на г. Министра-Прѣдсѣдатель, който докладъ придружава горѣрѣчений Височайши указъ; тѣ сж толкова естествени и въ таквази логическа връзка съ важнитѣ политически събития, които се извършиха въ отечеството ни отъ 18 Май 1894 г. насамъ, и при това толкова съобразни съ духътъ на нашия основенъ законъ щото всѣко патриотическо българско сърдце, не подбуждано отъ користолюбни и властолюбиви цѣли, ги разбира и оцѣнява напълно справедливо. Никой разуменъ патриотъ, който се вдъхновява отъ основнитѣ идеи на нашата Конституция, не ще стане да упрекава едно правителство, за това, че то прибѣгва по-често къмъ непосредствено гласуване на народа, за да се произнесе този послѣдния върху лицата, на които той довѣрява ръководението на сѣдбинитѣ му и охранението на най-висшитѣ и най-скѣпитѣ му права и интереси.

Ето защо Централний Клубъ на Народната Партия не счита за нужно, да се занимава понапространно съ тѣзи аргументи, които нѣкои конституционалисти отъ редакцията на вѣстникитѣ „Свобода“ и „Знаме“, въ прѣсторениитѣ си грижи за точното ужъ опазване на нашата Конституция, въспроизведоха въ клонитѣ на своитѣ органи, за да доказватъ незаконността или неумѣтността на распушението на VIII Обикновенно Народно Събрание. Ще забѣлѣжимъ само, че хората, които най-много се оплакваша, какво изборитѣ за VIII Обикновенно Народно събрание били произведени подъ впечатлението на една хайлапротивъ Стамболова и Стамболовисти, или пъкъ въ врѣмето когато шефоницитѣ имъ били въ Черната Джамия или задъ границата—никаха най-малко морално право, да се сърдятъ на Правителството, за това, че имъ отвара широко поле на изборна борба и ги поставя лице съ лице прѣдъ народа.

Както исказва тукъ своето пълно удобрение на акта за распушението на VIII Обикновенно Народно Събрание и отпраяннието на новъ единъ апелъ къмъ народа, Централний Клубъ на Народната Партия счита обаче за крайно необходимо да привлече вниманието на всичкитѣ членове на Народната Партия, върху важноността на задачата, която чрѣдетей сега на всички добри Български патриоти да изпълнятъ, за да освѣтлятъ народа — голѣмото число български избиратели на които е толкова мило и желателно правилното развивание и напрѣждане на отечеството, върху цѣлитѣ и задачитѣ, които и въ бѣдѣще ще се стареа да гони и осжществява, Народната Партия, въ отличие отъ другитѣ оппозиционни, сега коализиращи партии.

Извѣстно Ви е, че партията създадена отъ покойний Стамболовъ, прѣдставлявана и ръководена отъ сегашний си шефъ Д. Грекова, се съедини за едно общо и съвѣстно дѣйствие въ произведенитѣ недавно изборъ за Общинскитѣ Съвѣти, съ партията на г. Радославова, съединение, резултатитѣ на които така сжщо отлично знаете. Народътъ, грамадно число на българскитѣ избиратели, съ небивало до сега единодушие, откажа своето довѣрие на лицата отъ тѣзи два оппозиционни лагера, защото уви! въ паметта му сж още твърдѣ прѣсени тѣхнитѣ системи на управление. Сега прѣдъ видъ наступающитѣ законодателни избори, значението и важноността на които за сѣдбата и бѣдѣщето на Отечеството сж несравнено по-голѣми — къмъ този двойственъ съюзъ сж присѣдиниха и други двѣ оппозиционни партии, началата на които по видимо, ако се върваше на думитѣ имъ и писанията на вѣстникитѣ имъ, сж съвършено противоположни на онѣзи отъ Стамболово-Радослависткий съюзъ. Историата на България ще отбѣлѣжи този чудовищенъ компромисъ на хора исповѣдающи различни начала, имѣюци различни политически програми, хора, които до вчерашний день единъ другитѣ сж обвинявали или въ безчестие, кражби и тиранство или въ прѣдательство, дрѣхлостъ и неспособностъ, да се съединяватъ въ едно общо дѣйствие противъ настаналото отъ двѣ години и достигнатото съ неимовѣрни усилия и жертви вътрѣшно и вънкашно консолидиране на нашето отечество.

Приятелитѣ на Цанкова, ако тѣ му бѣждатъ послушни, ще трѣбва сега въ единъ градъ да даждѣтъ своето довѣрие и гласове за хората на Д. Грекова и Д. Петкова, колкото и омерителни и недостойни да имъ се показватъ тѣхнитѣ личности и тѣхнитѣ минали дѣла. Приятелитѣ же на Грекова, Петкова и Радославова отъ своя страна, съ едно сърдечно умиление, ще трѣбва да обляжатъ слюнкитѣ, които въ продължение на 10-на години сж хвърляли върху физиономията на „мастития старецъ“ и „черноджамийский марокъ“ и, като забраватъ за минута политиката на „великия българинъ“, да се преклонжѣтъ искрено и сърдечно прѣдъ политиката на Цанкова и Каравелова. Злощастнитѣ! въ своето заслѣпление за властѣта, така съединенитѣ наши оппозиционери не си и давагъ отчетъ, въ какво състояние би испаднала нашата татковина, прѣситена вече и уморена отъ катастрофи и вътрѣшни вълнения, ако би излѣзло на сцената едно народно прѣдставителство, състояще отъ избраници—компромисъ! Тѣ не искатъ да виджѣтъ какъгъ голѣмъ хаосъ отъ противорѣчия и разнорѣчия прѣдставлява този компромисъ на компрометиращи шефове и колко той би компрометиралъ цѣлата страна,

ако може да успѣе въ изборната борба щѣше да излезе, че нашето либерално тѣло не знае какво иска и на кого довѣрява сѣдбинитѣ си, а това състояние би ни вече довело къмъ анархия или къмъ диктатура.

Отъ тѣзи мисли и опасения като исхожда Централний Клубъ на Народната Партия, приканва всичкитѣ членове на тѣзи партии, да употребжѣтъ всичката своя енергия и всичкитѣ свои сили, за пълното освѣтление на здравомислящитѣ, чисти отъ егоистически цѣли, български избиратели върху положението. Нека личноститѣ, които чрѣзъ подобни избирателни фокуси и мошеничества искатъ да заблудяватъ и мамжѣтъ народа си, намѣржѣтъ всичкий отпоръ на народното негодование и възмущение отъ безчестнитѣ имъ дѣла и компромиси. Нека народното прѣзрение имъ отплати за тѣзи подигравки, които тѣ върпатъ надъ политическото съзнание, надъ политическата зрѣлостъ на Българскый народъ!

Колко се касае до принципитѣ, задачитѣ и програмата на Народната партия, Централни Клубъ на Народната Партия обявява на всиѣки, обявява на всеуслышение и по най-тържественъ начинъ, че тѣзи партия ще продължава да върви все въ сжщия пъкъ, който така вече успѣшно слѣдва отъ 2 година насамъ и който донесе толкова блѣскави резултати за отечеството ни въ толкова късо врѣме,

Никакво расцѣпаение, никакво разногласиение мѣжду членовитѣ на кабинета, нито между виднитѣ прѣдставители на Народната Партия не сжществуватъ. Никаква редакция, никакво измѣнение на конституцията не ще иматъ мѣсто до като нашата партия, по съвѣстно довѣрие на Господаря на народа, ще има да държи властѣта. Една редакция, едно рѣшително усилие има да направи само нашата партия — то е да се бори съ всичката си сила противъ шарлатанията и лѣжитѣ на демагогствующитѣ, демократствующитѣ лѣжилибералствующитѣ елементи въ страната ни, защото само отъ тѣзи послѣднитѣ може да дойде ограничението на правата на гражданитѣ или тѣхното безцеремонно фактическо потжкпвание, както горчивия опитъ на минжлото ни показва.

Позивътъ, който правителството на Негово Царско Височество, имѣюще на чело г. Д-ръ К. Стоилова, прави къмъ българскый народъ, като го прозовава да избере и укаже лицата на които той има пълно довѣрие, е позивъ лойяленъ, конституционенъ и въ висша степенъ патриотически. На този позивъ всички добри синове на България трѣбва да отговоржѣтъ съ енергия и рѣшителностъ, като се сплотжѣтъ въ една обща мисль, въ едно общо рѣшение, да даждѣтъ на България едно народно прѣдставителство, съ точни опрѣдѣлени възглядове върху вътрѣшната и външната политика, а слѣдователно и едно правителство достатъчно силно да води България смѣло и неуклонно въ пътя на нейното культурно развитие и историческо прѣдназначение, правителство, което да заякчи още повече сжществующий редъ и тишина въ страната и спокойното но постоянно прогрессирующо нейно напрѣждане въ всиѣки отношения.

Прѣдъ тѣзи съображения отъ общенароденъ характеръ, достойнитѣ синове на България, убѣдени сме, ще се отнесжѣтъ съ прѣзрение къмъ личнитѣ расчѣти, интереси и амбиции на нѣколко испаднали въ несъстоятелностъ оппозиционни шефове, и ще посрѣщнатъ съ негодование и отвърщение лѣжитѣ и словата имъ, както сж се отвърщавали неотдавна и отъ дѣлата имъ.

Въ интереса на тази избирателна борба, която прѣдстои на Народната Партия да издържи противъ толкова искусствено и неморално съставената коалиция на властолюбци, бивши и бжджци спасители на отечеството, Централний Клубъ на Народната Партия Ви моли, почитаеми господине, да вземете всичкитѣ мѣрки, да употребитѣ всички старания, щото населението, избирателитѣ да бждатъ освѣтлени напълно върху големата важностъ на акта, които имъ прѣдстои да изршатъ на 17-й Ноемврий т. г. и да поискате щото довѣрието, съ което сега се наслаждава нашата Народна Партия и нейнитѣ водители — да бжде отново изказано най-тържественно и рѣшително въ полза на нашитѣ кандидати, и по този начинъ великото, отъ 18 Май 1894 год. насамъ почнато дѣло, да принесе всичкитѣ свои добри плодове и резултати. За тази цѣль, Вий трѣбва да държите своитѣ свѣщания, да се консултирате на мѣстото съ избирателитѣ и като съставите списъкъ на лицата, които ще намѣрите за добръ да се кандидатираатъ отъ името на Народната Партия, да го испратитѣ въ най-късъ срокъ въ Централний Клубъ на Народната Партия за свѣдѣние и одобрение. Всичкитѣ си писма и кореспонденция ще трѣбва да адресирате така:

До Централний Клубъ на Народната Партия, въ София.

Напрѣдъ прочее, въ борбата противъ торбогъсѣчието, сопаджилъка, властолюбието, шарлатанията и безпринципността, които всичкитѣ сега сж съединени въ едно тѣло съ 4 глави или 4 шефове.

Прѣдсѣдатель: **Д-ръ П. Минчовичъ.**

Б. Р. Повече коментари на настоящето не се искатъ. Изложениѣ въ него мотиви сж толкова вѣрни и истинни, щото не сж нужни никакви обяснения. Обръщаме вниманието на читателитѣ си върху него и ги молимъ да вникнатъ добръ, защото това го изискватъ изложениѣ въ него мотиви.

Телеграфо-Пощенския законъ и положението на чиновнитѣ по Телеграфо-Пощенското вѣдомство.

(Продължение отъ брой 47).

По чл. 161, относително клѣтвата на чиновнитѣ по телеграфо-пощенското вѣдомство ще кажа слѣдующето: Обикновенно при постъпването на телеграфо-пощенскитѣ чиновници даватъ клѣтва прѣдъ Бога и Святата си вѣра, че ще служатъ вѣрно на Отечеството и Княза и че ще пазятъ правителственната и частна тайни, които имъ се довѣряватъ по службата. Наказанието за нарушение на това клѣтвенно обѣщание е отъ 1 — 5 години затворъ (чл. 185 отъ сжщия законъ) При такова наказание на чиновника като се открие че той е нарушилъ клѣтвенното си обѣщание; при условието, че той до назначаването му въ класна длъжностъ прѣминава прѣзъ цѣль рѣдъ митарства и като вижда че на тая си длъжностъ той ще дължи своето прѣпитание, може ли да се прѣдположи че нѣкога ще си позволи, за хатѣра на Ивана или Стояна да отиде да направи такава прѣстѣпление. Тоя който ще направи това трѣбва прѣди всичко да нѣма свѣсть и да не разбира думата „Клѣтва“ — най свѣщенотон нѣщо за чловѣка, а за наказанието, което ще прѣтърпи тоже би, на него пѣкъ и съвсѣмъ да не гледа, макаръ и то да е доста чувствително. Той съ издаването на тайната трѣбва за винаги да се распрости съ карриерата си по това вѣдомство. Че има някои чиновници да сж правили такива нарушения това не отказваме, но тѣ сж получили своитѣ наказания; но пѣкъ и винаги да се правятъ обвинения на телеграфо-пощенскитѣ чиновници, затова че ако се събирали съ противникитѣ на една извѣстна личностъ и съ това да се прави прѣдположение, че тайната се издавала и това не разбираме за човѣщина отъ страна на нѣкои отъ публиката. Ако публиката заблѣжи това и може de facto да го докаже, то тогава тя освенъ гдѣто има право да осжда чиновника въ издаване на тайна, но може да иска и неговото наказание, а не така само да прѣдполага, че тайната се издавала. Причината за да се съмнява публиката въ телеграфо-пощенскитѣ чиновници, че издавали тайната, азъ зная че проистича най-много кога приближаватъ нѣкои избори; тогава именно, като се раскинатъ партизанскитѣ страсти и ако заблѣжи въ това именно връме нѣкой чиновникъ да се събере съ нѣкое неудобно на

едната партия лице, веднага съмнѣнието ще се усили и при такътъ случай тя (публиката) отива до крайностъ и почва да се мъчи даже да отчисти или прѣмѣсти съмнителний ней чиновникъ; безъ да знае, че когато се даватъ телеграмми отъ партизанскитѣ водители едни противъ други, всичкитѣ ги носятъ на открито и отиватъ въ една и сжщата станция, кждѣто до приемането имъ се почватъ разни разправии въ самата станция, а отъ тия разправии, читателю, ти можешъ да сждишъ вече да ли се е запазила тайната на кореспонденцията отъ еднитѣ и другитѣ и дали отъ течението на борбитѣ тѣ не можтъ да си отгадайтъ въ каква смисълъ сж подали телеграмитѣ си. А че слѣдъ това, не стига гдѣто телеграфо-пощенския чиновникъ е капналъ отъ работа, но и като възнаграждение почватъ да се съмняватъ въ него. Право да си кажа, че нашата публика като незнае обязанноститѣ на телеграфо-пощенскитѣ чиновници, пада малко легкомисленна като хвърга такива обвинения на едни чиновници, които сж създадени за нейни носители на скърби и радости. Спорѣтъ мене, добръ е публиката прѣди да обвинява телеграфо-пощенскитѣ чиновници, да знае по-рано тѣхнитѣ обязанности и строгий дисциплинаренъ рѣдъ на които тѣ сж подложени.

Чл. 164 казва, че „повишенията на телеграфо-пощенскитѣ чиновници ставатъ на всеки три години, на ваканция и слѣдъ издържането на останований въ правилника испитъ“. По този чл. има да се говори доста. Пакъ въ списанието „Свѣтъ“ бѣше повдигнатъ въпроса за повишенията да ставатъ по това вѣдомство съ конкурсни экзамени, като между другото бѣше посочена и една доста обемиста программа съ материятъ не само по службата, но и изъ науката. Съ тая статия дописника гони цѣльта да се покастрятъ значително число чиновници; той посочваше и на окръжно № 104 /94, год. съ което се е казвало, че който чиновникъ знаелъ френски или нѣмски язици ицѣлъ да се има на прѣдпочитание прѣдъ другитѣ, а съ това иде да се разбере, че и по високитѣ по класъ чиновници даже могатъ да се обхождатъ щомъ не се заинтересоватъ да изучатъ единъ отъ тия язици. До колкото зная и до сега по въпросното окръжно не сж направели никакви постъпки, пѣкъ и не вѣрвамъ да станатъ, доктѣ се не погледне по сериозно на въпроса. По износното мнѣние на тоя дописикъ, азъ освѣнъ че сжмъ напълно сжгласенъ, но даже съмъ на мнѣние, че по-скорошното вѣвѣждане на конкурнитѣ экзамени, макаръ и въ по-съкратена форма изложена-та программа ще бжде една за похвала мѣрка, при това ще помогне значително да се нареди за въ бжджще и въ това вѣдомство достоенъ за звание-то си персоналъ. Нѣкои говорятъ, че за такива экзамени Дирекцията била вече на мнѣние да ги въведе, но ицѣла да се ограничи да изиска такива само по практическитѣ познания на службата. Наистина, ако само въ това и се ограничи, то ще бжде, да не кажа, бѣзцѣлно да се прилагатъ экзамени по практическитѣ познания само на службата, като се знае, че телеграфо-пощенската наука е специална и, ако у насъ само не съществува специално учебно заведение, то въ другитѣ страни има отдавна такива нарѣдени, даже и висши, отъ които излизатъ хора достойни за длъжноститѣ, които имъ се даватъ по телеграфо-пощенското вѣдомство. Извършването на едни само служебни формалности сж работи машинални и тѣхъ може да извършва и най долний, достатъчно е той да има добра практика; а съ конкурсни экзамени и по науката ще се рекрутира интелигентинъ и не интелигентинъ персоналъ. Че трѣбватъ сериозни мѣрки по подобрѣнието персонала на това вѣдомство, това е повече отъ необходимо. Цѣльта, която се гони съ развиването на телеграфо-пощенскитѣ и телефони съобщения е свята-сближаванieto. За да може прочее и у насъ това дѣло да напредва, трѣбва наука и пакъ наука. Прѣди обаче да се почне пълното прилагане на программата, посочена отъ „Свѣтъ“, трѣбва особенно мѣст-което да завземе проферското мѣсто, а това тѣло отъ къде ще се обие? Не ще съмнение, че ще трѣбва една сурия отъ нѣколко чиновници да се специализира въ нѣкое висше учебно заведение въ странство по администрацията и електротехниката (по послѣдната вече има такива) Сжщата цѣль миналата година нѣкои чиновници, се научавамъ че подавали заявления да слѣдватъ по административната, но този въпросъ останалъ да се рѣши

отпосле и то въ неудовлетворителна смисълъ, като се имало прѣдвидъ обстоятелството, че по тая частъ щело да бжде бесполезно да се слѣдва, тъй като, каквито нововвѣдания имало въ другитѣ страни, такива можели да се въведатъ и у насъ стига тѣ да сж приспособили и за въ нашия животъ. Това, азъ мисля не е достатъченъ мотивъ да се отказва ползата отъ свършването и по администрацията. По телеграфо-пощенската администрация които се специализиратъ не трѣбва да разбираме че се изучаватъ само работи по разнитѣ видове телеграфо-пощенски служби, но въ нея наука влизатъ и доста научни прѣдмети, като сж сжщо показани въ рѣчената программа на „Свѣтъ“ и която отъ части е изведена отъ оная на французското висше телеграфо-пощенско училище.

Относително жедоаленаята, че чиновници по горѣ отъ IV класъ не подлѣжтъ на конкурсни экзами ще кажа, че щомъ се въведатъ такива не трѣбва въ началото да се прави никаква разлика по классове. Отъ тоя класъ на горѣ можтъ да се освобождаватъ тия чиновници, които до него сж издържани экзаменни, з щото сегашнитѣ чиновници, повишавани по прѣодоляюща причина отъ горнитѣ классове и ония отъ долнитѣ и отъ които повѣчето иматъ еднакво ислужили години лнаятъ еднакво и въ нищо единъ не прѣввзходствуватъ другитѣ, освенъ нѣкои, съвсемъ незначително число. Тия отъ горнитѣ классове, които случайно не биха могли да издържатъ экзамени трѣбва да се държатъ въ сжщитѣ имъ классове бѣзъ по нататъшни повишения.

По духътъ на чл. 165, книто казва: „който отъ телеграфо-пощенскитѣ чиновници, отъ какъвто и да е класъ, подаде оставка, слѣдъ като е служилъ безукурнизненно, пожелае отъ ново да подстѣпи на длъжностъ по телеграфитѣ и пощитѣ може да се приеме ако има ваканция съ единъ класъ по-долу отъ оня които е ималъ до уволненето му,“ се гони економическа цѣль и до пегдѣ пѣкъ се налага и морално наказание на чиновника за гдѣто може би той съ по болѣзнии причини да подаде оставка а олъ послѣ при прикванието му да постѣпи да бжде приетъ съ единъ класъ по долѣ. Този членъ спорѣтъ мене не би трѣбвало да съществували и да съществува, то да бжде измененъ въ списъкъ, че ако нѣкой слѣдъ като е подавалъ оставка и иска на ново да постѣпи, то се приема въ сжщия класъ, въ какъвто е билъ до уволняването му. За да бжде така измененъ въ тоя списъкъ азъ ще наведжъ тоя мотивъ. Ако нѣкой напримеръ заболѣе, спорѣтъ закона за чиновникитѣ, длъжността му се запазва до сѣка година, слѣдъ което се уволнява. Слѣдователно ако чиновника на тия основания се уволни, а отъ послѣ като оздравѣе иска да подстѣпи то да му се отнеме единъ заслуженъ класъ не го разбирамъ могава за справедливостъ. Но освенъ него може да се случи, че ако службата не позволи напримѣръ на нѣкой чиновникъ да не ползува съ отпускъ, билъ той и безъ заплата даже, а такъвъ непременно му трѣбва да урѣди нѣкой домашни работи и се принуди да даде оставка за 4 — 5 мѣсеца а че слѣдъ урѣждането на тия да поиска пакъ да постѣпи и да нѣта право да се ползува пакъ съ заплатата и класа, които заслужено е занимавалъ и това не разбирамъ. Дирекцията вѣрвамъ ще обърне внимание на тоя членъ отъ проекта.

ХРОНИКА

* * На 2 т. м. Г. Министръ Маджаровъ заедно съ Г. Губидѣльниковъ идящи отъ София се е отбилъ по покана на Ломчени да остане прѣзъ цѣль денъ. Г. Маджаровъ е държалъ обстоятелственна рѣчь за положението на страната. Ломчени сж останали крайно доволни и още на банкетата изявили желание да му гудятъ кандидатурата за народ. прѣдставителъ. На 3 вечерта е тръгналъ съ параходъ и на 4 е пристигналъ въ Руссе посрѣщнатъ отъ всички шефове на учрежденията и некой по видни търговци и граждани.

* * Г. Министръ Величковъ е пристигналъ тоже въ Руссе идящъ отъ Търново, гдѣто прѣстоялъ до 6 т. м. и отъ тамъ замѣналъ прѣзъ Букурецъ — Вѣлградъ — София. На 7 с. м. е пристигналъ Г. Министръ Тодоровъ заедно съ семейството си отъ Елена гдѣто е билъ. До колкото свѣденията ни се простиратъ ще бжде на 10 число и Г. Стоиловъ, който ще държи рѣчь къмъ партизанитѣ си за прѣдсвоичитѣ избори. Знае се

за положително за кандидати въ Руссе сж: Министритъ Стойловъ и Тодоровъ, а за други не е още определено.

* * Нашъ приятелъ ни прати единъ преписъ отъ присждата № 1 отъ 15 мартъ 1896 г. на Върх. Касац. сждъ, съ което сж осждени Руссенскитъ панамисти: Никола Обретеновъ, П. Винаровъ, Якимъ Поповъ и Томадисъ по на шестъ мѣсеченъ затворъ за взяткоземане. Присждата е доста голъма ние на драго сърдце ще и обнародваме въ подлистникъ на вѣстника си, за да види свѣта, какви екземпляри сж окржавали стамболовщината. Особено огледало е Якимъ Поповъ, бившъ народенъ прѣдставителъ! отъ Плѣвенъ, когото плѣвенци познаватъ толкова много, колкото и Султана подданицитъ си. Г. Поповъ земалъ само 21848 л. 47 ст.!! „Руссенска панамина“, така мислимъ да гудимъ името на подлистника. Гражданския искъ както слушаме билъ спрѣнъ отъ изпълнението, който възлизалъ на една сума близо 100000 л. Удивително нѣщо, кой може и е въ състояние да спира листове които се издаватъ на граждански истца, когото знаемъ по нашитъ закони, никой не е компетентъ за това, даже и самия *Князь* въ чийто име се издаватъ рѣшенията. *Сто хиляди* левчета!! отъ гдѣ ще се зематъ тѣзи пари, когато се знае, че тѣзи хубостници, които днесъ лежатъ за *народностъ* въ затвора, биле отчуждили всичко върху ближнитъ си.

* * 7 Ноемврий тази година се отпразднува у насъ много тържественно, ако и врѣмето да бѣше много дъждовно. Още утрентъ войската замина за панахидата въ църквата Св. Николай, гдѣто освѣнъ военнитъ, чиновничеството, зеха участие и тѣзи отъ гражданитъ които имаха възможность, Г. г. офицеритъ отъ мѣстния полкъ, командиръ на който е Г. Полковникъ *Фиковъ* както всѣкога, така и сега се показаха къмъ гоститъ много любезни. На закуската която по обичай всѣка година даватъ, се пиха наздравици за много заслужени лица по случай десетъ-годишнината на боевия празникъ. Г. Полковникъ *Фиковъ* описа твърдѣ вѣщо значението на празника, Г. Подполковникъ *Шиваровъ*, историята на войната а Г. Подполковникъ *Мариновъ*, освѣнъ значението и отчасти историята даде малко отчетъ за рѣшението по устройство памятника на 4 полкъ зето презъ 1895 г. Имаше и други рѣчи, които вѣдущевляваха присѣтствующитъ. Най голѣмо внимание заслужи подпоруч. *Косовски* отъ 16 полкъ, на която всички аплодираха, защото бѣше пълно съ душа и тѣло. Тѣзи празници се единъ монументъ за насъ гражданитъ. Въ тѣхъ ние виждаме, че онзи който падне, който се бие за свободата на народа си, него ако не ежедневно, то поне годишно спомнятъ. Съ какво ние трѣбва да се гордѣемъ ако не съ това, побѣдата надъ нашия неприятелъ, който така хайдушки ни изненада, когато ние искахме да се съединимъ? Българинътъ съ 7 ноемврий 85 г., день въ който сѣрбия искаше да ни съкруши се гордѣе, защото доказа, че спечелената ако и съ русска кръвъ свобода умѣе и е достоенъ за нея. За отчета който Г. Подполк. *Мариновъ* прочете, ще кажемъ въ слѣдующия брой, понеже времето не ни позволява. Ще забѣлежимъ само, че направи много неприятно впечатление на всички за участието на гражданитъ, селянитъ вѣобще на всички общини. Да не пропускаме случая, че и Г. г. офицеритъ по другитъ части малко участие зематъ. Вѣрваме на обѣщанията, които сж се дали, че общинитъ ще предвидячъ въ бюджетитъ си за идущата 1897 година въ Плѣв. Окржгъ.

* * Бѣхме съобщили че на 3 т. м. женското дружество „Развитие“ ще има събрание за избирание на настоятелство, като подканвахме нашитъ граждани да зематъ участие да възобновятъ това дружество което бѣше почти заспало. Господжитъ се събрали и избрали настоятелство да работи, което ни зарадва. Обаче, това не бѣ за дълго. Нѣкой отъ дамитъ, мжетѣ на които сж научени да крадѣтъ списъци видели въ това партизанство, за това пунасли всевъзможни мюзетирлици да разалжѣтъ всичко което е вече направено. Между друго нѣкой госпожи или госпожици биле откраднали отъ слугата списъкътъ на офицерскитъ дами, кога е билъ поднесенъ, съ цѣль да всеватъ раздоръ между гражданитъ и офицеритъ, че ужъ не било желателно да бждѣтъ поканени дамитъ на г. г. офицеритъ. Това не би

се родило отъ друго, освѣнъ отъ тѣзи мрѣстници, които въ врѣме на Управ. Македонски не допушаха никой гражданинъ да се събира съ воененъ. Това го знайтъ всички, които живѣяха по него врѣме въ градътъ. Ние знаемъ и сме увѣрени, че господжитъ, които сж подновили настоятелството не гледатъ съ онова злобно око на това дружество. Каквото нѣкой глѣдат да печелѣтъ глупаво *симиатия*. Женското дружество не бива да се надува отъ тогава и оногава, а трѣбва да глѣда добрата и благодѣтелната цѣль която и трѣбва да постигне. Ако нѣкой неспособни и *некадърни* персони искатъ да продаватъ кадърността си безъ цѣна, могатъ но не на едно общо дѣло а на друго гдѣло се пребиратъ подобни. Господжитъ и госпожицитъ, които се земали пресърце дѣлото не трѣбва да се възмушаватъ отъ такива дѣла, защото тѣ сж дѣла на хора, които не гледатъ повече отъ носѣтъ си и малко интересъ иматъ дружеството имъ да напредва. Едно нѣщо което има да спомбнемъ и което нека се забѣлежи отъ когото трѣбова, че нашитъ антрефиленца по това дружество се имали чисто благородна цѣль, за това сме подканвали свободнитъ граждани да зематъ по дѣятелно участие въ дружеството. Никого и никого нето сме обвинявали нето ще обвинимъ въ злоупотрѣбление общитъ пари, по въ нерадение и нежелание да се подържа това ползно дружество. Можемъ ли въ случая да обвинимъ и тѣзи, които желаятъ да го подържатъ, да принасятъ полза за умственното и нравственното развитие на гражданитъ? Не ще съмнение че не, защото, стремлението на нашия вѣстникъ нее да защищаваме глупоститъ и неспособнитъ а кадърнитъ за работа. Ето защо ние се възмутихме кога се научихме, че нѣкой *кадърности*, които не биле избрани рѣшили да съставляватъ ново настоятелство, като се пунасли въ ходъ, че новоизбранитъ и *нашия вѣстникъ*, билъ укорявалъ предишнитъ председателки! Никого не сме искали и не сме имали подобно желание, защото до като бѣха М-те Бояджиева и Г. Чоколова, се имаше редъ и събрание а слѣдъ тѣхъ дружеството заспа литаргически сжнѣ, защото имаше некадърности и крияха списъцитъ по домоветъ си, защо и за какво нека ни се каже. Въ всѣки случай, нашия вѣстникъ се чувствува доволенъ, че съ ржчкание съживиха се господжитъ и видѣха, че и тѣ трѣбова да разберѣтъ, че не се създадени само да плетѣтъ чорапа а и да помагатъ въ общитъ работи за които тѣ претендиратъ.

Изложение за състоянието на Свищовския окржгъ. 1896 г. отъ Окр. Управитель М. Клисурски. Свѣденията, които е представилъ г. Свищ. Окр. Управитель сж доста подробни. Такива сжщо сж биле почти и миналата година. Насъ за Плѣвенъ най много интересира посетата Никополъ Плѣвенъ и Свищовъ Плѣвенъ. Ако глѣдаме изложението на г. Управителя на стр. 16 и 17 ще видимъ, нека ни се позволи да кажемъ, че само една хвалба за *зети мърки* и пр. Тѣзи двѣ посета Никополъ Плѣвенъ и Свищовъ Плѣвенъ се работятъ едва ли не отъ освобождението и до днесъ немаме нищо и абсолютно нищо. Половината посесе отъ Плѣвенъ за Никополъ е свършено има повече отъ седемъ години, когато онова което трѣбваше да се работи отъ Никополъ за къмъ Плѣвенъ не е достигнало повече отъ с. Муселиево, ами кога ще стигне до Коиловци? Това може да ни каже само *моцното и полозо творно съдѣйствио* на Никоп. Началникъ и онова на Г. Клисурски. Ние мислимъ че тѣзи посета могатъ въ нѣколко само мѣсеци да се свършатъ, стига да имае дѣйствително желание, а не само да остава на книга.

— Такова сжщо **Изложение за състоянието** и на **Плѣв. Окржгъ** получихме отъ Г. Окр. Управитель г. Г. Д. Великовъ. Ние не можемъ да претендираме нѣщо ново отъ Г. Великова, защото той е новъ за окржгътъ. Обаче ако и въ кратко врѣме, той е успѣлъ да изучи венчикитъ пужди, както за селата така и за градътъ. Нека всѣкой гражданинъ се оглѣда какъ стоятъ нашитъ благодѣтелни дружества: Читалищата „Съгласие“ и онова „Истокъ“ което благодарение на нѣкой лица се счита за угаснало, както и женското дружество „Развитие“. Надѣваме, че Г. Великовъ ще земе мѣрки за довършването посето Сомовитъ — Тетевенъ, тѣй като стои нѣколко години само съ едни шансове. Изобщо зето свѣденията сж вѣрни и никаде не ще срѣшнете хвалби на

тогава или оногава, които да не бждѣтъ заслужени. И ние сме на сжщото мѣстие, нека дѣлата хвалѣтъ човѣка, а не той да се хвали, както нѣкой обичатъ да правятъ.

* * Въ единъ на миналитъ си броеве бѣхме спомбнали нѣщо за събраниято което бѣше станало въ читалището „Съгласие“ за избирание на театраленъ комитетъ за зимния сезонъ. Нашъ приятелъ ни събщи, че нѣкой отъ учителитъ, а именно Г. Лукановъ, неговизатъ още на никого билъ възбудилъ въпросъ и за смѣтки на дружеството. Ние като помѣстихме това изобщо похвалихме, че и мжду учителитъ се съглежда желание за контролъ. Слѣдъ недѣля врѣме г. Лукановъ, по всѣка вѣроятность е поискалъ да му се чуе името, ние по адресътъ на редакцията писмо което може да прави честь само на единъ уличенъ прайдоха, а не и на вѣспитателъ за каквото минува г. Лукановъ. Ние нито сме имали нито имае желанието да хвалимъ или укоряваме този г-нъ нито пѣкъ желаемъ да го вербуваме за нашъ партизанитъ за каквото той се възмушаватъ отъ нашата партия и вѣстникъ, защото право да си го кажемъ че такива вербувания има претенцията само Свирчо I къмъ когото г. Лукановъ отъ писмото се види да е яма.

Ние заявяваме на този г-нъ роднина на Илия Лукановъ, че никого не желаемъ да се занимаваме съ личността, нито пѣкъ му е пращанъ „Плѣвенски Гласъ“ да чете за родственика си, защото считаме за унижение на една редакция да адресира вѣстника на такива ями и претенциозни учителчета, които до като се добиятъ до службица, готови сж всичко да дадѣтъ, а когато видѣтъ нѣколко левчета въ джебѣтъ искатъ да бждѣтъ ржководители на общественно мѣстие. Ние съвѣтваме този младъ момѣкъ да си гледа само даскалъка, ако не жаеае да бжде въ хореки уста и да се не бѣрка въ работи отъ каквито не само че нѣма хабѣръ, но и не трѣбва да има, защото не е лажица за неговитъ уста. Толково за сега и за бждѣще.

Важно за семействата.

Долоподписанитъ честь имаме да обявимъ на почитаемитъ Г-да граждани, че бояджийницата нахходяща се въ гр. Плѣвенъ срѣщу памѣтникътъ въ дукенятъ на „дѣда Игната“, почва да функционира разни боядисвания, като: прежди, шаяци, коприни, памуци, дрѣхи, рокли, сжщо тирина и казири, които сж излѣзли отъ цвѣтътъ си, като се прѣобннатъ въ други цвѣтъ; същеврѣменно като се и загладатъ (машиносатъ).

Сжщо сме снабдени и съ пресса за заглаждане, като: шаяци, рокли, чаршафи, шалове и пр.

Цѣни твърдѣ ефени.

Коио Г-да се съмняватъ за фалшивостъ, то гарантираме.

Съ почитание: 9

1—4

Хараламби Бояджиевъ и Синъ

Плѣвенска I-во Кл. Държ. Болница.

№ 619

Тѣй като, назначения, съгласно обявлението на болницата подъ № 456 (обявено въ Държ. вѣстникъ брой № 206 и въ в. Плѣвенски гласъ брой №) на 14 того търгъ за доставката на хлѣбъ, мѣсо и разни дрѣбни продукти, нужни за поддържанието на болницата за врѣме отъ 1-й Януарий 1897 год., до 1-й Януар. 1898 год се не състоя по причина на отказването на конкурентитъ да конкуриратъ по ради поемнитъ условия за нѣкой отъ прѣдметитъ, то вслѣдствие на това, обявява се на интересующитъ се, че на 14-й Ноемврий т. г. на 9 часа сутринта, ще се произведе новъ търгъ за горната цѣль въ помѣщението на Плѣвенската Окр. Постоянна Комиссия.

Желаящитъ г. г. да зематъ участие въ търга, умоляватъ се да се явхтъ въ горѣозначеното врѣме и мѣсто.

Переторжка ще се произведе на слѣдующия день 15-й Ноемврий тоже на 9 часа сугринта.

Залозитъ, за право участвуванieto въ търга оставатъ сжщитъ обявени, въ обявлението подъ № 456 Търговитъ книга може да се виждатъ всѣки при сжтственъ день въ канцеларията на болницата и Плѣвенската Окр. Постоянна Комиссия.

31-й Октомвр. 1896 год. пр. Плѣвенъ

За Управитель-Лѣкаръ: Д-ръ Живковъ

Надзирателъ: М. Бояджиевъ

2—3

Секретаръ: П. Георговски

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЖДЕВНИТЪ ПРИСТАВИ.

№ 6483

Подписаний Иванъ Чолаковъ П. Сждеб. приставъ при Плѣвенский Окр. Сждъ на П участкътъ на основание изпълнителний листъ № 2912 отъ 13 Януарий 1896 год. издаденъ отъ Плѣвенский Окол. Мир. Сждия въ полза на Кара Бухоръ изъ гр. Никополъ срѣщу Яню Тодоровъ отъ С. Браплиница за искъ 245 лева заедно съ лихвитъ имъ по 12 % годишно отъ 16 Мартъ 1892 г. до исплащанието и 12 л. 25 ст. сждебни и по

водение на дѣлото разноски и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Сждопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика че отъ 29 Октомврий и до 31 деиъ т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцеларията ми слѣдующи длъжникови недвижими имоти а именно:

1) Една Нива въ мѣстността „Орѣха“ отъ 8 декара и 4 ара, при съседи: Иванъ Георгиевъ Димитаръ Ганчовъ и Стоянчо Симеоновъ Оценена за 168 лева.

2) Нива въ „Чалж Суватъ“ отъ 5 декара и 8 ара, при съседи: Никола Палуковъ Ачо Ивановъ и Суватъ Оценена за 116 лева.

3) Нива въ „Лозята“ отъ 5 декара и 2 ара при съседи: Захария Цановъ Томе Лазаровъ и лезето на длъжникътъ съ Тодаровъ, оценена за 104 лева.

4) Лозе въ равнището отъ 1 декаръ и 3 ара при съседи: Обратимъ Лашовъ Иванъ Макавѣевъ, и Велико Г. Петърчовъ Оценена за 78 лева.

Наддаванетоъ ще почне отъ цѣната която ще даде първи купувачъ.

Желающитѣ да купятъ горния имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванетоъ всѣки присѣственъ деиъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще преглѣждатъ всѣкитѣ книжа относящи се по проданта.

гр. Плъвенъ, 31 Октомврий 1896 год.
Дѣло № 405 отъ 1895 год. 2—3

П. Сждебенъ Приставъ Ив. Чолаковъ

№ 6484

Подписаний Иванъ Чолаковъ п. Сждеб Приставъ при Плъвенский Окр. Сждъ на II-й участъкъ на основание изпълнителний листъ № 2511 отъ 8 Августъ 1896 год. издаденъ отъ Плъвен. Окол. Мир. Сждия въ полза на Кара Бохоръ изъ гр. Никополъ срѣщу Филипъ Гоиновъ отъ с. Брашляница за искъ 648 лева заедно съ лихвитѣ имъ по 13 % годишно отъ 6 Ноемвр. 1891 г. до исплащанието и 32 лева сждебни и по водение на дѣлото разноски и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Сждопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика че отъ 29 Октомвр, т. г. и до 31 деиъ ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцеларията ми слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти а именно:

1) Едно лозе въ брашлянското землище местността „Усойката около 1 декаръ при съседи: Ст. В. Щъркеловъ, пхтъ, Цвѣтко Гоиновъ и межда оцѣнено за 40 лева.

2) Една ливада въ същото землище местността „Мицовъ геранъ“ около 6 декара при съседи: Илия Петковъ, Михалъ Ангеловъ и братя Гоинови оцѣнена за 100 лева.

3) Едно лозе въ същото землище местността „равнището“ около 1 декаръ при съседи: Първанъ Пачовъ и братия Гоинови оцѣнено за 40 л.

4) Една нива въ същото землище местността „Долно поле“ около 4 декара при съседи: П. Димитровъ Мичо Миховъ, и пхтъ оцѣнена за 60 лева.

5) Единъ полигаръ отъ 4 декара въ с. Брашляница при съседи: Мицо Димитровъ Илия Петковъ, Ив. Макавѣевъ оцѣненъ за 30 лева.

Продаваемий имотъ не е заложенъ никому Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цена на горе.

Коиито Г. Г. желаятъ да купятъ горниятъ имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванетоъ всѣки присѣственъ деиъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ съ допусне да преглѣждатъ всѣкитѣ книжа относящи се по проданта.

гр. Плъвенъ 31 Октомврий 1896 год.
Дѣло № 400 отъ 1895 год. 2—3

Сждебенъ Приставъ Ив. Чолаковъ

№ 6485

Подписаний Иванъ Чолаковъ п. Сждеб. Приставъ при Плъвенский Окр. Сждъ на II-й участъкъ на основание изпълнителний листъ № 2950 отъ 13 Августъ 1893 год. издаденъ отъ Плъвен. Окол. Мир. Сждия въ полза на Кара Бохоръ изъ гр. Никополъ срѣщу Иванъ Бешовъ отъ с. Брашляница за искъ 68 лева съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Сждопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика, че отъ 29 Октомврий т. г. и до 31 деиъ ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ

канцеларията ми слѣдующите длъжникови недвижими имоти, а именно:

1) Едно лозе находяще се въ Брашлянското землище въ мѣстността „равнището“ отъ единъ декаръ и 6 ара, при съседи: Илия и Христо Цвѣткови, Ане Липовъ, Ив. Главниковъ и пхтъ оцѣнено въ Емляничитѣ книги на Брашлянската община за 90 лева.

Продаваемий имотъ не е заложенъ никому. Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горѣ.

Коиито Г. Г. желаятъ да купятъ горнитѣ имоти могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванетоъ всѣки присѣственъ деиъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допусне да преглѣждатъ всѣкитѣ книжа относящи се по проданта.

Дѣло № 222 отъ 1893 год. 2—3
Сждебенъ Приставъ: Ив. Чолаковъ

№ 6343

Подписаний Ст. Мотавчиевъ пом. Сждебенъ Приставъ при Плъвенский Окр. Сждъ на III участъкъ на основание изпълнителний листъ подъ № 4221 отъ 19 Ноемврий 1894 г. издаденъ отъ Плъвен. Окол. Мир. Сждъ въ полза на Лазаръ Ив. Яблкарровъ отъ гр. Плъвенъ, срѣщу Петра Савчовица, Цона и Мица Савчови отъ с. горна Митрополия за 181 левъ, лихви и други разноски, съгласно чл. чл. 1004—1037 отъ Гражданското сждопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика че отъ 4 Ноемврий т. г. и до 31 деиъ т. е. до 4 Дикемврий с. г. влючително, ще продавамъ на втори публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующий длъжниковъ недвижимъ имотъ а именно:

1) Една къща въ с. Горна митрополия „Главната улица“ земника съ двѣ отдѣления постройка отъ простъ дървенъ материалъ покрита съ прѣсть, съ дворъ 2 декара при съседи: Ангелъ Ивановъ, Петко Патовъ, Георги Христовъ и пхтъ

Продаваемий имотъ не е заложенъ никому Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горе.

Коиито Г. Г. желаятъ да купятъ горнитѣ имоти могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванетоъ всѣки присѣственъ деиъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допусне да преглѣждатъ всѣкитѣ книжа относящи се по проданта.

гр. Плъвенъ 21 Октомврий 1896 г.
Дѣло № 549 отъ 1894 год. 3—3

п. Сждебенъ Приставъ: Ст. Мотавчиевъ

№ 6306

Подписаний Ст. Мугавчиевъ помощ. Сждеб. Приставъ при Плъвенский Окр. Сждъ, на III участокъ на основание изпълнителний листъ подъ № 2708 отъ 24 септемврий 1890 год. издаденъ отъ I-й Орханыйский Мир. Сждия, въ полза на Орханыйската Земл. Касса срѣщу Мико Герговъ отъ село Божаница а живущъ на постоянно мѣстожителство въ село Песарово за искъ 60 лева, лихви и др. разноски съгласно чл. чл. 1004—1025 отъ гражданското сждопроизводство съ настоящето си обявявамъ за знание на интересующитѣ се че отъ 1-й Ноемврий т. г. и до 31 деиъ т. е. до 1-й Декемврий н. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцеларията си въ гр. Плъвенъ слѣдующето длъжниково недвижимо имущество а именно:

Едно бранище отъ (15) петнадесетъ декара находящи се въ землището на село Песарово въ мѣстността „Барата“ при съседи: Радю Вълковъ Пано Вѣтковъ Петко Николовъ и Барата, оценено за 300 лева.

Описаний недвижимъ имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната му цѣна желающите да го купятъ могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми и да наддаватъ всѣки присѣственъ деиъ и часъ, гдето могатъ да преглѣждатъ и книжата по проданта.

гр. Плъвенъ 18 Октомврий 1896 г. 3—3
Помощ. Сжд. Приставъ Ст. Мотавчиевъ

№ 5610

Подписаний Иванъ Ат. Гърковъ Сжд. Приставъ при Плъвен. Окр. Сждъ въ допълнение на обявлението ми подъ № 1485 публикувано въ мѣстний Вѣстникъ „Плъвенски Гласъ“ броеве № № 29—31 съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 22 Октомврий т. г. и до 31

деиъ ще продавамъ на втори публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцеларията си въ гр. Плъвенъ недвижимото имущество принадлежащо на Илия Бочевъ отъ гр. Плъвенъ състоящъ отъ

Една нива въ Плъвенското землище въ мѣстността „Кованлъка“ отъ 16 декара при съседи Василъ Деновъ и пхтъ.

Проданта е втора и наддаванетоъ ще почне отъ цѣната която ще даде първий купувачъ. Желаящитѣ да купятъ горния имотъ могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми да наддаватъ и преглѣждатъ книжата по проданта.

гр. Плъвенъ 11 Октомврий 1896 г. 3—3
Сждебенъ Приставъ: Иванъ А. Гърковъ

№ 6282

Подписаний Иванъ Чолаковъ П Сждеб. Приставъ при Плъвенский Окр. Сждъ на II участъкъ на основание изпълнителний листъ № 2101 отъ 8 Юний 1896 год. издаденъ отъ Плъвенский град. Мир. Сждъ, въ полза на Кунчо Койчовъ отъ гр. Плъвенъ срѣщу Василъ и Косто Ст. Гачови отъ гр. Плъвенъ за искъ 278 лева 40 ст. заедно съ лхвата имъ по 10 % годишно съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Сждопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика че отъ 31 Октомврий т. г. и до 31 деиъ ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцеларията ми слѣдующий длъжниковъ недвижимъ имотъ, а именно:

1) Една Нива въ Опанското землище местността при гераня около 2 декара и 8 ара при съседи: Кунчо Илиевъ А. Гановъ Ил. Гановъ и Пено Панталевъ оценена за 56 лева.

2) Една Нива въ същото землище местността Пѣсака около 3 декара 8 ара оценена за 76 л.

3) Една Ливада въ същото землище местността Селището около 1 декаръ и 5 ара при саседи: отъ две страни Кунчо Илиевъ Бено Николовъ и пхтъ оценена за 33 лева.

4) Една ливада въ същото землище местността Яшарското около 6 декара и 5 ара при саседи: Пено Трестениченина П. Георгиевъ оценена за 143 лева.

5) Една Ливада въ същото землище местността сѣща около 3 декара и 5 ара при съседи Кръстанъ Христовъ Общин. Ливади оценена за 77 лева.

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цена на горе Които Г. Г. желаятъ да купятъ горнитѣ имоти могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванетоъ всѣки присѣственъ деиъ и работни часове да наддаватъ гдето ще имъ са допусне да прѣглеждатъ всѣкитѣ книжа относящи се по проданта.

Дѣло № 272 отъ 1896 год. 3—3

П Сждебенъ Приставъ Ив. Чолаковъ

№ 6279

Подписаний Иванъ Чолаковъ помощ. Сждеб. Приставъ при Плъвенский Окр. Сждъ на II участъкъ на основание изпълнителний листъ № 1357 отъ 11 Мартъ 1894 год. издаденъ отъ плъвенский Окол. Мир. Сждия въ полза на Трифонъ Тодоровъ изъ гр. Плъвенъ срѣщу Иванъ Митовъ отъ с. Бохотъ за искъ 68 лева заедно съ лихвитѣ имъ по 10 % годишно отъ 26 Октомврий 1890 год. до исплащанието и 8 л. сждебни и по водение на дѣлото разноски и съгласно чл. 1004—1033 отъ Гражданското Сждопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика, че отъ 29 Октомврий т. г. и до 31 деиъ ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцеларията ми слѣдующи длъжниковъ недвижимъ имотъ, а именно:

1) Едно бранище въ Бохотското землище местността „Беглишко“ около 8 декара при съседи Митио Лазаровъ, Ико Иванчовъ и Ив. Лазаровъ оцѣнена за 200 лева

Описаний имотъ не е заложенъ никому. Наддаванетоъ ще почне отъ цѣната която ще даде първий купувачъ.

Коиито Г. Г. желаятъ да купятъ горнитѣ имоти могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванетоъ всѣки присѣственъ деиъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допусне да преглѣждатъ всѣкитѣ книжа относящи се по проданта.

гр. Плъвенъ 15 Октомврий 1896 год.
Дѣло № 527 отъ 1894 год.

п. Сждебенъ Приставъ: Ив. Чолаковъ 3—3